

Лепидъ го попыта, да ли та обича за да са ожени за тебе та да украсятъ въ този случай вратата му приятелитъ съ брачны вѣнцы.

— Невъзможно! Че какъ ты можи да чувствъ навѣтливата тѣзи клевета?

— Искашъ ли да са научишъ отъ устата ми гнуснитъ думы на мръсната онѣзи чета, чрезъ която ся раздава и наднажда тѣзи клевета по цѣла Помпея? Исповядамъ ти че азъ самъ си не щѣхъ да повѣрвамъ таквази низость у Главка яко не бѣхъ ма убѣдили разны свидѣтели очевидцы на сичко туй което ти разказахъ. (Иона, побѣлаи отъ мраморния стълпъ, на който са опираше, клюмнѣ сп главата назадъ и са отпуснѣ на стола си.) Вѣрвай че много страдахъ, а и много са разсърдихъ като чухъ да са охулта името ти и да върви отъ уста въ уста като че е приказската за жена подолня и отъ една играчка. За туй побързахъ да та намѣрихъ днесъ и да та извѣстѣхъ; увѣрвамъ та че като намѣрихъ Главка тука безъ малко щѣхъ да си изгубѣхъ ума, неможихъ да скрѣихъ негодованіето си и за туй са отнесохъ къмъ васъ неусмотрително. Ще ли простишъ приятеля си, Ионо? (Иона си подаде рѣката на Арбака, но мълчеше.). Ты забрави туй сичко, продължаваше той, нека ти позаслужи само кате съвѣтъ; защото общественото ти положеніе изысква голѣмо благородуміе. Но туй, Ионо, не трѣба да та ускърбява, защото не е възможно Иона да помисли нито една минута за лекоумныя този момѣкъ. Таквызи обиды нараняватъ ако са стрѣлятъ отъ лица обычны, и сѣкиго другиго можеше залиби Иона, но Главка никога.

— Да залибѣхъ! извика Иона съ стѣсненъ гласъ и съ горчива усмѣхка. Туй ми само трѣбаше!

Достоабъзвѣжительно е че въ древнитъ времена съвѣмъ че обществената система бѣше много различна отъ днешната наша система, чловѣческійтъ животъ са смутяваше и нарушаваше чрезъ единаквы лека причины. Сжщата кознетворна ревниость, сжщата лукава клевета, сжщитъ анекдоты които разносятъ и разказватъ нѣкон навѣтници, бѣхъ доста, много пкти, да разскжсатъ врьскитъ на найпламениата любовь и да осуетятъ най честитытъ й обстоятелства. Споредъ митологіята имало нѣкаква си рыба, която като олавяла кормилото на голѣмъ корабъ можаше на часа да го спрѣ въ плаваньето му. Голѣмытъ страсти на чловѣческія родъ подлежатъ сѣкогн на сжщото шастіе на онзи корабъ, и ний несвѣршенно быхмы описвали живота, ако въ описаніето на эпохы плодовиты отъ драматическы събитія, оставяхмы на страна механизма на дистрибутъ домашны интригы, които са разиграватъ и у съврменнитъ общества,